

har undersøgt Spørgsmaalet om at overdække den ene af Gaardene; men det viste sig at have forskellige Vanskeligheder, og det vilde heller ikke afgive Plads nok, ja, end ikke afgive Plads til Halvdelen af den Hirschsprungske Samling. Man overvejede og saa Spørgsmaalet om at sætte den ny Museumsbygning i direkte Forbindelse med det gamle Museum. Det skulde enten være ved en overdækket Gang, som dog viste sig at være praktisk umulig, eller ved en underjordisk Gang, som altid er overordentlig kostbar, og ogsaa dette har man maattet gaa bort fra.

Som en anden Udvej nævnte det ærede Medlem den: at holde noget inde med den stærke Forøgelse af Afstøbningssamlingen og i det hele at skaffe nogen Plads til Malerierne paa Afstøbningssamlingens Bekostning. Der er jo heller ingen Tvivl om, at Afstøbningssamlingen — med al Anerkendelse i øvrigt af dens Betydning og af den energiske Mand, som staar i Spidsen for den — efterhaanden er kommen til at indtage et langt større Rum i Museumsbygningen, end man nogen Sinde havde tænkt sig, da Bygningen i sin Tid blev opført, og i Virkeligheden ogsaa et langt større Rum, end ret og rimeligt er. Naar man kommer til at staa overfor en alvorlig Optagelse af Spørgsmaalet om, hvorledes der videre kan skaffes Plads i Museumsbygningen, maa man nødvendigvis rette sin Opmærksomhed paa at skaffe Plads i en Del af de Lokaler, som for Tiden optages af Afstøbningssamlingen.

En anden Udvej, som det ærede Medlem nævnte, men som han dog selv straks kom bort fra, og som sikkert heller ikke kan komme til virkelig Overvejelse, var den, at Staten ophørte med Indkøb af Malerier.

Men saa er der en tredje Udvej: at Staten noget rigeligere end tidligere udlaaner Malerier omkring til Provinsbyer. Ja, Ønskeligheden af et Udlaan af Kunstværker omkring til Provinsbyerne kunne sikkert alle dele. Men det maa dog erindres, at saadanne Malerier kunne ikke sendes ud til andre Byer end til dem, som kunne byde visse Garantier osv., og det vil atter som Regel sige, at de kun kunne udlaanes til de Byer, som have Museumsbygninger og have Plads i disse. Det maa nemlig erindres, at mange af de Malerier, der her er Tale om, ere kostbare Kunstværker, og der er adskillige af dem, hvis Tab vilde være uerstatteligt. Og om de lede Skade under et saadant Ophold, en Skade, som ikke behøver at

skrive sig fra ligefrem Overlast, men ogsaa kan skyldes uheldige Temperaturforhold, Fugt og lignende i de forskellige Bygninger, hvor de skulle anbringes, vilde det allerede være et stort Tab. Det tør imidlertid betragtes som et almindeligt Ønske, at man mere og mere kan komme frem til, at adskillige af de Malerier, som nu hænge paa Museerne, og som kunde gøre adskilligt mere Gavn ved at sendes ud til Provinsbyerne, ogsaa maatte blive sendte derud efter visse Regler.

Men ganske vist kan jeg ikke med det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) henvide til, at saadanne Malerier kunde Staten anbringe omkring i Kommuneskoler eller Sygehuse. Det ser jeg slet ikke, der kan være Tale om. I Sygehuse med alle Nutidens Krav til Hygiejne vilde det være meget vanskeligt og upraktisk at have Oliemalerier hængende i Sygeværelserne, og det samme gælder Kommuneskolerne.

Der havde det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Sveistrup) den rigtige Tanke, den nemlig, at hvor Staten vil hjælpe til, at Skolernes Vægge kunne blive behængte med Billeder, bør dette ikke ske ved Udlaan af gamle Billeder herinde fra, men ved at bidrage til gode Gengivelser, som for en billig Penge kunne spredes rundt omkring. I det hele taget maa de forskellige Billeder, som skulle hænge paa Skolernes Vægge, dog være af en anden Natur end Galleribilleder fra København.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Jensen-Sønderup) henstillede, om der ikke kunde ventes et større Bidrag fra Københavns Kommune. Forholdet med Overdragelsen af den Hirschsprungske Samling er følgende: Staten modtog i 1902 et Gavebrev, hvortil var knyttet den Betingelse, at Stat og Kommune i Forening opførte en Bygning efter den af Professor Storck udarbejdede Plan, en fortrinlig og smuk Museumsbygning, der ogsaa nu, reduceret som den er, vil blive til Pryd for Landet. Efter dette skulde Museumsbygningen koste 280,000 Kr. Kommunalbestyrelsen erklærede sig imidlertid uvillig til at give noget kontant Bidrag, medens den stillede i Udsigt eventuelt at ville afstaa en Grund i Østre Anlæg. I Slutningen af 1904 meddelte Kultusministeriet derefter Giveren, at da Københavns Magistrat nu havde udtalt den forannævnte Beslutning, vilde man ikke se sig i Stand til videre at